

Popis velikega skovika *Otus scops* in podhujke *Caprimulgus europaeus* v slovenski Istri leta 2010 in 2011

Podatke zbrali: Omar Alhady, Aleksander Kozina, Žiga Repotočnik in mentor Jurij Hanžel

Popisovalci: vsi udeleženci tabora

UVOD

Veliki skovik *Otus scops* je razširjen v zahodni Sloveniji od Posočja do hrvaške meje, na Ljubljanskem barju in na Goričkem. Posamezni pari gnezdijo tudi na Gorenjskem in na Dolenjskem (Geister 1995). Populacija je ocenjena na 800–1300 parov (BirdLife International 2004). Podhujka *Caprimulgus europaeus* je najpogostejša v zahodni in osrednji Sloveniji, manjše zgojitve so v Primorju in na Krasu, posamezni pari gnezdijo tudi na Goričkem in na Dravskem polju (Geister 1995). Slovenska populacija je ocenjena na 1000–1500 parov (BirdLife International 2004).

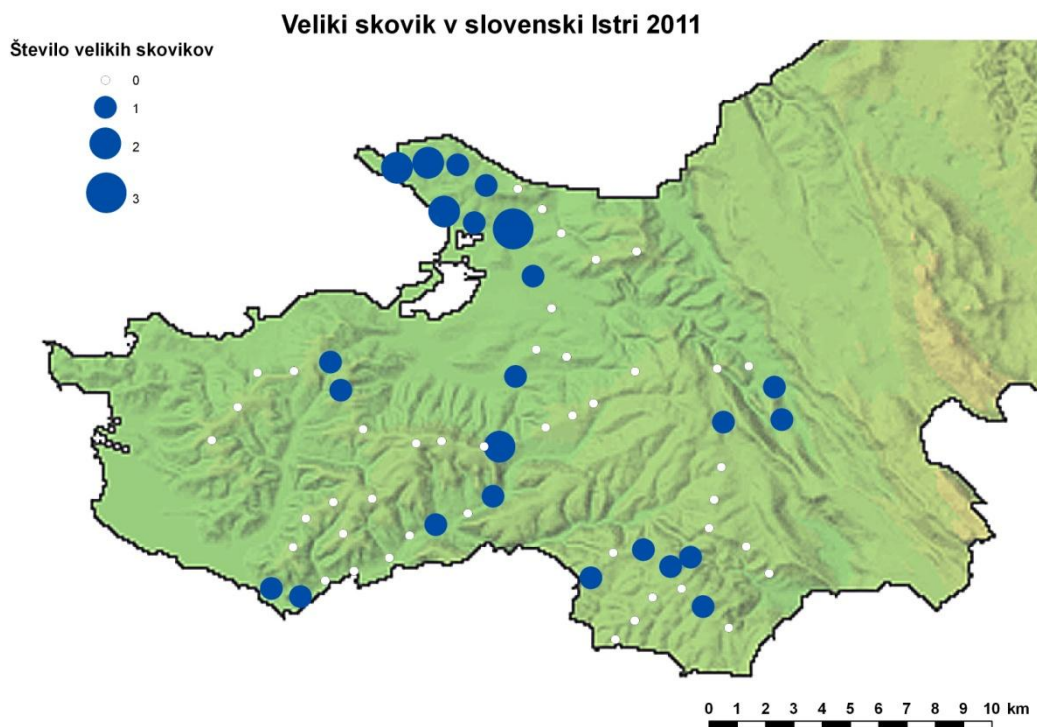
Z raziskavo smo želeli ugotoviti razširjenost in številčnost obeh vrst v slovenski Istri in naše rezultate primerjati z rezultati lanskega popisa.

METODE

Podhujke in velike skovike smo popisovali na 67 točkah vzdolž 4 transektov po vsej slovenski Istri. Uporabljene točke in transekti so bili določeni vnaprej in enaki tistim iz leta 2010. Obe vrsti smo popisovali po enaki metodi. Popis smo izvedli med 27. 6. in 29. 6. 2011. Popisovali smo v jasnih in toplih nočeh brez vetra med 21.00 in 0.00. Ob prihodu na točko smo 1 minuto poslušali morebitno spontano petje, nato 1 minuto predvajali posnetek petja velikega skovika (ne glede na morebitno spontano petje) in nato poslušali še 2 minuti. Nato smo postopek ponovili še za podhujko. Predvajanje posnetka smo prekinili takoj po prvem odzivu, četudi je bil odziv takšen, da je podhujka oz. veliki skovik prenehala peti. V obrazec smo vpisali število ptic na posamezni točki.

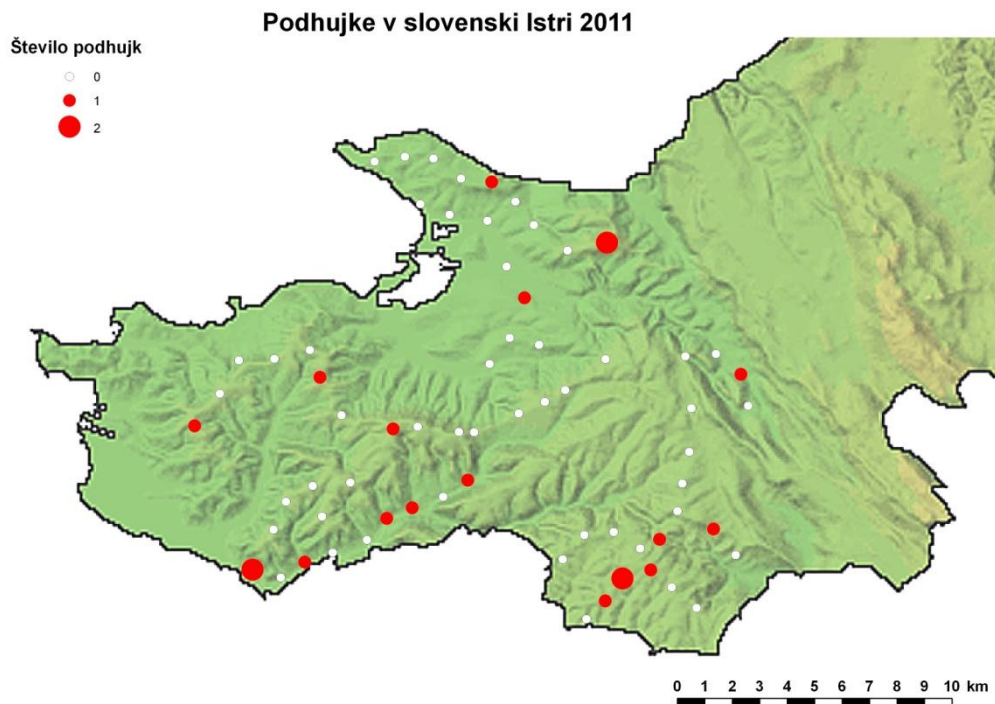
REZULTATI

Popisali smo 30 velikih skovikov. Njihova številčnost in razširjenost sta prikazani na sliki 1.

Slika 1 Razširjenost in številčnost velikega skovika *Otus scops* na popisih v slovenski Istri leta 2011

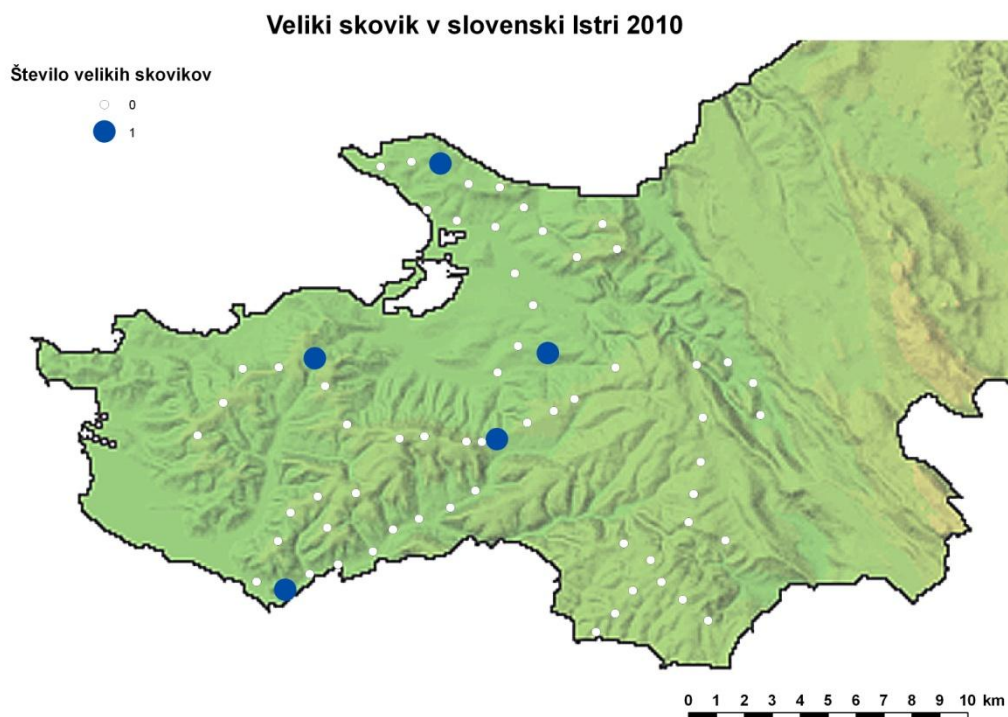
Popisali smo 20 podhujk. Njihova številčnost in razširjenost sta prikazani na sliki 2.

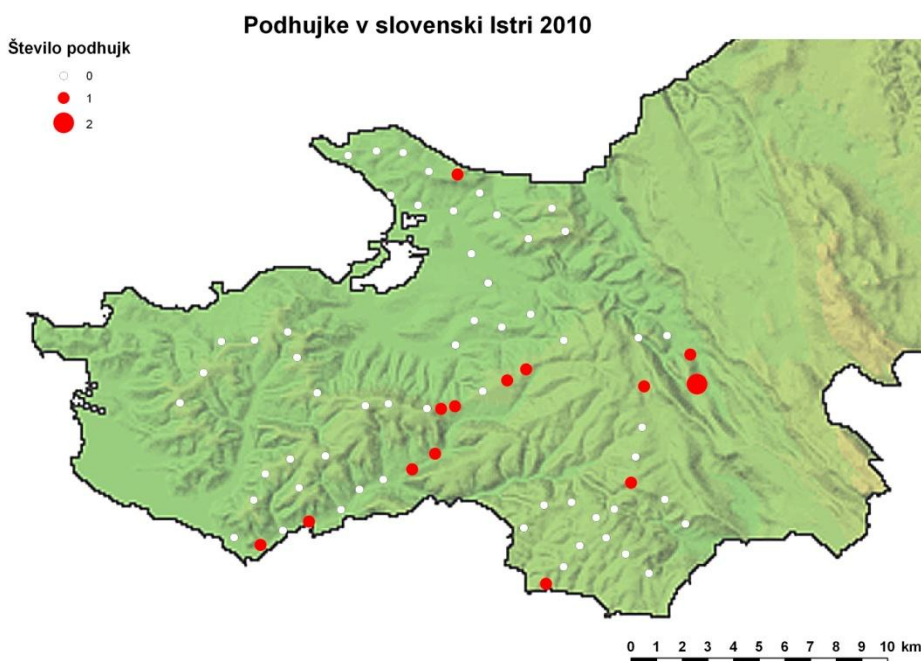
Slika 2 Razširjenost in številčnost podhujke *Caprimulgus europaeus* v slovenski Istri leta 2011

RAZPRAVA

Rezultati letošnjega popisa se razlikujejo od rezultatov lanskega popisa. Lani je bilo zabeleženih 5 skovikov in 15 podhujk. Razširjenost in številčnost obeh vrst v letu 2010 sta prikazani na slikah 3 in 4.

Slika 3: Razširjenost in številčnost velikega skovika v slovenski Istri leta 2010

Slika 4: Razširjenost in številčnost podhujke v slovenski Istri leta 2010

Vzrok za večje število popisanih velikih skovikov v letu 2011 je najverjetneje metodološke narave. Lani se skovikov namreč ni popisovalo s posnetkom, saj je bil glavni namen popisati podhujke. V letu 2010 so bili tako zabeleženi le spontano pojoči samci. Dodatna mogoča razlaga, ki bi lahko veljala tudi za podhujko, je pozen datum popisov v letu 2010. Izvedeni so bili namreč od 2 do 4 tedne kasneje kot letos.

Razširjenosti velikih skovikov v letih 2010 in 2011 ni smiselno primerjati med seboj zaradi že omenjene razlike v metodi.

Zanimiva je razlika v razširjenosti podhujke med obema letoma. Podhujke so bile v obeh letih popisane v dolini Dragonje. V letu 2010 so bile popisane tudi v okolici Marezig, medtem ko leta 2011 tam niso bile popisane. V letu 2011 je bilo veliko število podhujk popisano v okolici Gradina, kjer sta bili leta 2010 zabeleženi le dve ptici. V letu 2011 podhujk je bilo število podhujk v okolici Hrastovelj manjše kot leto poprej. Razlik v razširjenosti še ni mogoče komentirati, bi bilo pa smiselno stanje spremljati tudi v prihodnje.

LITERATURA

BirdLife International (2004): Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status. – BirdLife Conservation Series no. 12. BirdLife International, Cambridge.

Geister, I. (1995): Ornitološki atlas Slovenije. DZS, Ljubljana.